

Reportaj de lung métraj

Nimic nu este mai dificil decât să scrii despre o colectivitate umană fără conținut geografic.

În anii dinainte de război, care Dumnezeu știe dacă erau sau nu mai fericiți ca cei pe care-i trăim azi, Românii dela Paris erau înainte de toate studenți. Și studenții, risipiți prin hotelurile obscure, înșunând de visuri și soareci, trăiau cam tot « sur la rive gauche » în triungiul larg, dintre Jardin des Plantes, Sorbonne și masivul cenușiu al Odeonului.

În anul de grație 1949, Românii dela Paris sunt proveniți din toate straturile (foarte amestecate, difuze, fără limite precise nici în țară) ale societății românești, și foarte adeseori n'au comun, decât un dor mistuitor de acasă... Astfel că cei zece mii (statisticile de cafenea vorbesc uneori de multe zeci de mii, de o sută de mii chiar) de Români câți intră adevăr sunt azi la Paris, sunt împrăștiați cam pretutindeni, prin toate cartierele, tocmăi bine ca oriunde te rătăcești cu metroul să auzi cu... induiosare una dintre faimoasele exuberante verbale cu cari Românul își exprimă și admiratia și focol inimii.

Cu toate astea, o solidaritate alcătuită din panica de singurătate ca și dintr-o explicabilă înclinare către sfânta institutie a... bărfei, a făcut să se constituie în cartierele cele mai diverse, înșule, românești, « pâte » -uri întregi de « meublés » în cari diminutivul duduie de consultări dela o fereastră la alta, între gospodine descurajate de divortul dintre bucătăria subtilă, aproape poetică franceză și bucătăria primară, piperată și înșosată dela noi; iar serile sunt dominate de interminabile « suete între bărbati » și schimburi de impresii între cucoane cari se inițiază reciproc despre: « ai văzut dragă că iar nu se mai poartă lung... »

Românii la Paris în 1949 ! Sunt de toate soiurile și de toate culorile Cei cari pozează în misionari ai neamului, cei cari ne reprezintă cu adevărat, dar cari tocmăi din pricina asta se simt bine în hainele modeste, ne-ostentative ale anonimatului, încorijibili visului cari nu au părăsit Cartierul Latin (cărui îi spune astfel pentru că toate limbile lumii și-au

dat întâlnire acolo)... cei care stau în « palace »-uri, cei care locuiesc în cămăruțe tapitate cu idealuri, cei cari vorbesc cu glas scăzut pentru că tratează afaceri ce se acomodează greu cu lumina...

Despre toți aceștia, despre cei cari ne fac cinste ca și despre cei cari ne fac... speze, ne vom ocupa în reportajul de față.

Pentru că nu o preocupare de scandal este mobilul nostru, numele vor fi fictive și cei cari, pe ici pe colo, se vor recunoaște întâmplător în vreun personaj defilând în aceste crochiuri, să-și spună ca la filmele pe cari le vedem cu totii, că orice asemănare este cu totul incidentală și nedorită de autor...

De un lucru ținem să ne asigurăm cetitorii : atenția noastră e îndreptată mai ales către aspectele plăcute, pe cele hăde avem destule motive să le ignorăm. Deunăzi, am asistat, într'un cadru de o duioasă boemă, la o cununie între doi tineri : un bucurestean cu o mustăcioară mijind timid și o arădeancă rumenă. S'au cunoscut în bejenie, dealungul miristilor străbătute în miez de noapte și cel dintâi martor al apropiierii lor a fost luna, mut tovarăș de drum al fugărilor. Cununia a fost cum nu se poate mai simplă, mai lipsită de ifose, dar se simțea în aer o comuniune, o căldură omenască pe care vorbele nu știu decât s'o împrăstie.

Într'o mare cafenea mofturoasă, unde am intrat fiindcă... mai mult fără motiv, două personaje discutau tare. În primul moment ne-am întrebât dacă or fi vorbind tare, atât de tare, când e sigur că nimeni în jur nu-i înțelege...

Ascultându-i o clipă, am fost convinși, din cele ce-și spuneau, că suntem în prezența a doi mari eroi, ale căror fapte merită să fie date pildă urmașilor. La ieșire, un compatriot ne-a încunostițintat — fără să i-o cerem — că cei doi nu sunt decât niste foarte cunoscuți eroi ai cronicei judiciare la București. Și noi care credeam că...

Dintre aceste două aspecte, credem că cetitorii noștri vor fi de acord cu noi să preferăm pe cel dintâi, celui de al doilea.

RADU LIVADA.

Angela Bujor Teodorescu asistentă universitară, Iosif Rintzler.

O dată cu noua organizare a miliției-fosta poliție și jandarmerie din România au fost numiți : D. general locot. Pavel Cristescu în funcțiunea de director general al Direcțiunii Generale a Miliției din Ministerul Afacerilor Interne și d. general major Corneliu I. Coles în funcțiunea de comandant al Miliției Capitalei.

« Les moyens les plus atroces de terreur et de violence, largement utilisés jusqu'à présent par le gouvernement de Bucarest se sont avérés impuissants à fléchir l'admirable résistance morale du peuple roumain. On a donc fait appel à la dernière arme de l'arsenal des mesures d'intimidation et de contrainte par la promulgation d'une loi instituant la peine de mort pour ceux qui agissent contre « la sécurité intérieure et extérieure de l'Etat ».

La nation roumaine — en dehors des faits de guerre — n'a jamais connu, dans son histoire politique, la peine capitale, qui reste, comme elle l'a toujours été, opposée à l'âme roumaine et à sa tradition millénaire.

Cette mesure destinée à sauver l'éphémère existence du gouvernement d'une minorité fondée sur la force et maintenue par l'intrusion d'un pouvoir étranger dans les affaires intérieures du pays, est dénuée de toute base de droit et constitue en soi un acte criminel. L'absence de toute détermination précise des infractions, l'incrimination des faits constituant les risques industriels ou de simples négligences, l'attribution de la compétence aux tribunaux militaires, ouvrent une voie sans borne à l'arbitraire et à l'injustice. Grâce à cette loi, le gouvernement peut supprimer à sa guise tout citoyen : c'est la légalité couvrant l'assassinat politique.

Le Conseil des Partis National-Paysan, National-Libéral et Social-Démocrate Indépendant dénonce cette perpétuelle atteinte à la vie humaine à l'opinion publique mondiale et aux gouvernements des Etats démocratiques, et plus spécialement aux Etats signataires du Traité de Paix du 10 février 1947, dont l'article 3 garantit le respect des droits de l'homme.

Le Conseil proclame l'entière responsabilité de tous ceux qui ont participé à la confection de la loi, ainsi que de ceux qui vont procéder à son application.

Tous les éléments de l'appareil législatif, judiciaire et policier qui se font l'instrument de cet acte criminel se rendent solidairement et individuellement coupables de meurtre, directement ou par complicité.

Le Conseil les avertit solennellement qu'ils seront jugés et condamnés comme criminels de droit commun ».

Guvernul dlui Petre Groza a înălăturat dela primă sa instalare conducerea societății carbonifere Petrosani, instituind o conducere în afară dispozitiilor legale. Acum, această conducere a fost trimisă în judecată pentru sabotaj și fraude. Iată și condamnările pronunțate : Emeric Nadas, fost administrator unic al societății, la 3 ani închisoare.

Gh. Constantinescu, (fiul lui Tancred), fost director comercial, la 3 ani închisoare.

Vasile Nemes, fost secretar și subdirector al soc., la 2 ani și 6 luni închisoare.

Bernard Grun fost șef al serviciului aprovizionării, la 2 ani închisoare.

Ioan Horvat, reprezentantul comercial al societății pentru Ardealul de Nord, la 2 ani închisoare.

Beno Beer, fost secretar general al soc., la 2 ani închisoare.

Alexandru Steinberger, fost director al serviciului de vânzări, la 3 ani închisoare.

Virgil Clineanu fost director al contabilității industriale a societății, la 6 luni închisoare.

Mihail Mauss, director al soc. anon. « Pordeanu » din Timisoara, la 3 ani și 6 luni închisoare.